

Projekt IP_RPMT 2015

Rozšíření studijních podkladů předmětů **Současná architektonická tvorba (SAT)** a **Dějiny architektury 5 (DA5)**
– databáze Dějiny architektury <http://dejiny.fa.cvut.cz>

hlavní řešitel Mgr. Jan Zikmund

spoluřešitelé doc. Ing. arch. Petr Vorlík, Ph.D.; Ing. arch. et Mgr. Klára Brůhová

číslo akce 1051507E007

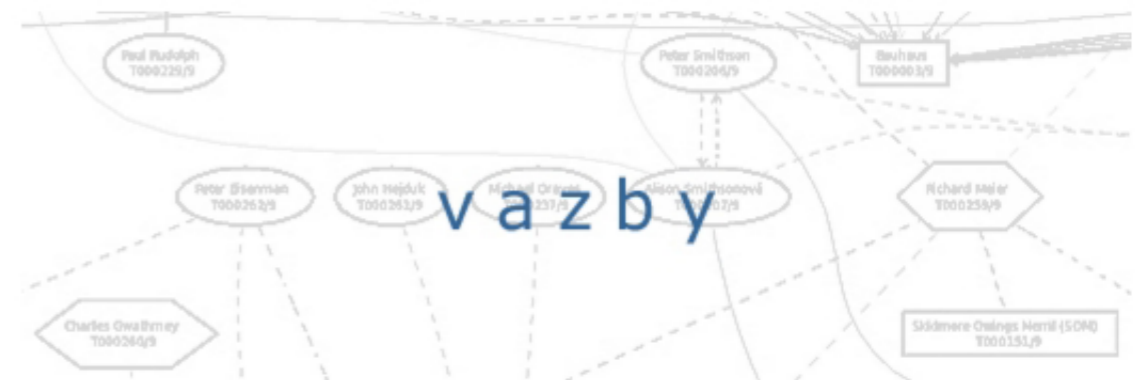
dějiny architektury

STUDIJNÍ MATERIÁLY Ú15113 FA ČVUT V PRAZE

[osobnosti](#)
[stavby](#)
[vazby](#)
[chronologie](#)
[odhlásit](#)

Studijní materiály poskytují informace o vybraných osobnostech, skupinách a stavbách z dějin architektury 19. - 21. století. Záznamy mají podobu podrobného encyklopedického hesla. Osobnosti a skupiny lze uvést do vzájemných souvislostí formou časové osy nebo vztahové sítě. Databáze umožňují prostřednictvím filtru fulltextové vyhledávání nebo členění do tematických celků (např. stavby dle letopočtu, autora, země, lokality, typologického zařazení apod.).

Vznik studijních materiálů podpořil v letech 2010 a 2012 Fond rozvoje vysokých škol. Koncepti formulovali Petr Vorlík a René Bezvald. Na přípravě textů se podíleli Petr Vorlík, Pavel Škranc, Matúš Dulla, Petr Urlich, Hubert Guzik, Ivana Tláskalová-Zavillová, Jan Zikmund, Klára Brůhová, Lenka Hlaváčová, Anna Kašíková, Klára Mergerová, Eva Bortelová, Patrik Hocke, Blanka Kynčlová, Jakub Bacík, Ivana Fuchsová ad. Databázové záznamy jsou průběžně doplňovány a zpřesňovány...

dějiny architektury

STUDIJNÍ MATERIÁLY Ú15113 FA ČVUT V PRAZE

OSOBNOSTI

filtr vazby chronologie tisk domů

id	jméno	narození	úmrtí
T000099	Aalto, Alvar Hugo Henr		
T000386	Ahlberg, Hakon		
T000394	Alsop, Will		
T000221	Ammann, Gustav		
T000294	Amsterdamská škola		
T000381	Ando, Tadao		
T000045	Arbeitsrat für Kunst		
T000395	Arets, Wiel		
T000190	Archigram		
T000248	Arquitectonica		
T000100	Artek		
T000087	ARU		
T000396	Arup, Ove		
T000075	ASNOVA		
T000026	Aspdin, Joseph		
T000107	Asplund, Gunnar Erik		
T000338	Baillie Scott, Mackay H		
T000210	Bakema, Jacob Berend		
T000422	Balmond, Cecil		
T000376	Ban, Shigeru		
T000082	Barchin, Grigorij Boris		
T000421	Barragán, Luis		
T000363	Barry, Charles		
T000383	Batterĳ Architects		
T000031	Baudot, Anatole (Josep		
T000036	Bauersfeld, Walther		
T000003	Bauhaus		
T000420	Bawa, Geoffrey	1919, Colombo	2003, Colombo
T000183	Behnisch, Günter	1922, Drážďany; Německo	2010, Stuttgart; Německo
T000040	Behrens, Peter	1868, Hamburk; Německo	1940, Berlín; Německo

- LIKE
- IČ DA
- Příjmení / název
- Rok narození / založení
- Rok úmrtí / zániku
- Obor činnosti

LIKE

LIKE

LIKE

výpis řadit podle:

- ič da
 jméno
 narození
 úmrtí
- vzestupně
 sestupně

fulltextové hledání:

Filtr ON

Vyčistit

Zavřít

363 záznamů celkem

1 2 3 4 5 6 7 následující poslední

záznam 1 - 30

dějiny architektury

STUDIJNÍ MATERIÁLY Ú15113 FA ČVUT V PRAZE

T000423

tisk zavřít

Charles Mark Correa

* 1. 9. 1930 Secunderabad, Indie
† 16. 6. 2015 Bombaj, Indie

Charles Correa se narodil v roce 1930 v Secunderabadu v Indii, která tehdy byla ještě součástí britského impéria. V letech 1946 – 1948 studoval na St. Xavier's College na Bombajské univerzitě, následně ale, tak jako řada jiných studentů a mladých architektů, odešel za vzděláním do zahraničí. Mezi lety 1949 – 1953 studoval ve Spojených státech na University of Michigan (B. Arch), od roku 1953 do roku 1955 pak na Massachusetts Institute of Technology (M. Arch). Mezi Correevy pedagogy ve Spojených státech patřili mimo jiné Kevin Lynch, jenž v době Correevých studií vytvářel koncepci svého Obrazu města a podílel tak u mladého architekta zájem o urbanismus. Dalšími Correevy učitelé byli například Walter Sanders, Gyorgy Kepes nebo Richard Buckminster Fuller, který s mladým architektem sdílel smysl pro konstrukční experimenty i přirozenou zvladlost (oba muže později pojilo nejen profesní, ale i osobní přátelství).

Po návratu do Indie na konci roku 1955 pracoval Correa v architektonické kanceláři G. M. Bhuta and Associates, v červnu 1958 si pak založil vlastní architektonické studio v Bombaji. Prvním Correevým samostatným projektem byl Handloom Pavilion pro výstavu v Dillí následovaný memorielem Mahatma Gandhího v Ahmedabádu (Gandhi Smarak Sanjhalaya). Už v těchto raních dílech je zřetelné přitomen Correev architektonický modus operandi, totiž tvůrčí postup vycházející ze silné ideové koncepce, zhmotněné přímo a velmi jasně pomocí lapidárních a propagačních výrazových prostředků. Jak Correa vzpomíná, jeho tvorba byla (kromě mezinárodního stylu, se kterým se, stejně jako jeho generační souputníci, seznámil během svých zahraničních studií) velmi silně ovlivněna architekturou Le Corbusiera, jenž od 50. let sám působil na indické scéně (zabýval se mimo jiné plánováním Chandigarhu, nového správního města provincie Punjab). Je však nutné zdůraznit, že Le Corbusierovy pavlačné indické projekty již představovaly odklon od meziválečného funkcionalismu směrem k architektně zcela plastičtější a expresivnější. Die slova Petra Volkla se Le Corbusier po více začal přiklánět od dřívějšího "dítětního" pojetí k syrovější, "plošnější" realitě. Tatož tendence pak přenesená působila i na indické architektury včetně Cariese Correy, jenž o svém prvním setkání s Le Corbusieremim povědomými stavbami (domy Jaou, Paříž) píše: „Jávil jsem naprosto ohromen. Objevil se přede mnou zcela nový svět, úplně odlišný od všeho, co mne ještě nedávno učili v Americe. Pak jsem viděl Corbusierovy objekty v Chandigarhu a Ahmedabádu. Připadalo mi, že představuji jedinou možnou cestu, jak obít architekturu. Když jsem se vrátil zpátky do své kanceláře, cítil jsem silnou touhu navrhovat vše z pohledového betonu.“ Později Correa svůj vztah k Le Corbusierovi poněkud přehodnotil, z přímého formálního vlivu se stal spíše odpočítávacím, avšak neméně silným: „Základní vztahy corbusierovské formy ovlivnily nás všechny – nejen v Indii, ale po celém světě – mámě až přiléhá. (...) Tím nejdůležitějším vlivem však bylo zřejmé to, co Jencks nazval Le Corbusierovým «henrickým» přístupem ke stavění. (...) Corbusier z architektury vytvořil vědnou až pozoruhodnou disciplínu – na hony vzrůselou odevšam barokním přístupem.“ Co se týče konkrétních příkladů Correevy tvorby začátku kariéry (Administrativní budova na univerzitě Vallabh Vidyanagar v Anadu – 1958-1960, Hindustan Lever Pavilion na Průmyslové výstavě v Dillí – 1961, Ramkrisna House v Ahmedabádu – 1962-1964 nebo Kanaklalal komplex ECIL v Hyderabadu – 1965-1968), lze na nich jasně rozeznat nejen myšlenkové, ale i formální momenty Le Corbusierova vlivu. Markantní je například plastické a čisté zpracování střešních partií budov, což byl prvek, který Correu na Corbusierových objektech obzvláště upoutal. Viděl zde mimo jiné i souvislost s tradiční mughalskou architekturou a jejími kopulami, které se jako jin-jang prolínají s oblouky. Přílník architektonických objevů s náborem byl pro Correa zřejmě velmi důležitý, neboť jak uvádí, právě z důvodu absence této „hry“ nikdy neměl příliš blízko k architektuře Miesse van der Rohe: „Vždy mi připadal velmi studený. Později jsem si uvědomil, proč: jeho budovy nepracují s oblouky, ony pouze končí: šmíká Chyťe jim emocionální přitah.“

Během svého profesního života se Correa věnoval architektonickým návrhům různých typologických druhů i rozličných měřítek – od individuálního bydlení po urbanistické koncepty. Nelehkou součástí architektního portfolia stvořily také občanské stavby a komplexy, postavené vždy na jasném ideovém a kontextuálním základu. Důležitou úlohu v Correevých návrzích představuje rovněž veřejný prostor v rámci budov a jejich začlenění do urbanismu okolí s důrazem na vizuální vztahy. Autor architektní monografie, Hasan-Uddin Khan, v souvislosti s Correevými návrhy tohoto typu dokonce hovoří o „divadelném životě“ a architektuře jejích instalací, které slouží jako póda pro každodenní zážitky kolemjdoucích. Kontextuální zasazení objektů do okolí lze demonstrovat například na uměleckém centru Bharat Bhavan v Bhopalu z let 1975-1981, které do sebe absorbuje své přírodní okolí prostřednictvím řady zapuštěných nádvíí a terasovitých zahrad, kolem nichž jsou soustředěny výstavní prostory, knihovny a další provozy. Tato nádvíí i komunikace propojují jednotlivé části komplexu, jezdce volně otevřený veřejný prostor na bázi vesnických návsi uspořádaných do podoby jakéhosi bludiště. Na podobném principu kombinace veřejného prostoru se soukromým a otevřeného s uzavřeným jsou postaveny také objekty Life Insurance Corporation v Dillí (1975-1986). I tyto budovy, obklopené výrazem zcela odlišné (výškové stavby s celoplošně prosklenými fasádami úseky), v sobě mají momenty až divadelně komponovaných partií, kolonád a průchodů. Prosklené plochy výškových budov pak odrážejí obrysy domů a stromů na sousedním náměstí, tvoříce, podle Hasan-Uddin Khana, cosi na způsob jevištního pozadí. Vládní soubor Vidhan Bhavan v sílhopuru (projekt z roku 1980) sestává množství propojených prostorů a subprostorů tvořících půdorysnou soustavu devíti osi uspořádaných podle tvaru, v projektu se tak pronesla kosmická a náboženská symbolika, důraz na „puzzle“ strukturu komplexu, komunikační propojenost otevřených a uzavřených prostor s funkčními hledisky nutnými pro zajištění běžné vládní administrativy. Koncepci projektu lze připodobnit například i návrhům Louise I. Kahn pro Džánu v Bangladéši. Kromě solitérních objektů a souborů se Correa během své kariéry zabýval také urbanismem a to především ve spojení se sociálními hledisky a městskými bydlení pro chudší vrstvy třetího světa. Impulsem k tomuto zájmu bylo pro Correa pozvání, aby v zimním semestru 1962 působil jako hostující profesor na MIT, kde měl spolu s Donaldem Appleyardem a Imre Maklarem vést atelier zabývající se urbanistickými koncepcemi pro město Guyana ve Venezuele. Tato zkušenost upřela Correevu pozornost směrem k urbanistickým tématům i otázkám vlastnictví a využití půdy. Po návratu do Bombaje se pak Correa začal soustředit na podobné problémy také doma v Indii. V roce 1964 vypracoval spolu se Sitaramem Patelim a Pravinem Methou Master Plan rozšíření Bombaje, jenž počítal s restrukturalizací stávající urbaní skladby a s výstavbou nového města na druhé straně zálivu – tzv. Nové Bombaje. V roce 1970 tento návrh schválila vláda a byl založen institut CIDCO (City and Industrial Development Corporation) s Correeu jako hlavním architektem pro nové město. Skutečnost nicméně nebyla tak růžová, jak se mohlo zdát, neboť řada Correevých idejí, jež měly Bombaj humanizovat, byla zamítnuta. Architekt se tak dostal do pozice jakéhosi arbitra nových městských forem, nicméně jeho znalost po zajištění přístupu chudším vrstevním obyvatelům byla často marná. O zlepšení kvality obytného prostředí a veřejného prostoru se tak dále snažil alespoň ve svém vlastním architektonickém studiu, byl v daleko menším měřítku. Jak uvádí ve své knize The New Landscape, základní principy, které se svými návrhy snažil naplnit, byly: udržitelnost, rovnost, pluralismus, participace, začlenění lidí v důchodovém věku a důraz na otevřené („open to sky“) veřejné prostory. Aplikaci těchto principů lze spatřit například v projektech pro Luma v Řeu (Experimentální bydlení PRÉVI – 1969-1973), Dillí (Tara Group Housing – 1975-1977), Kerala (místěčko pro dělníky firmy Malabar Cements – 1978-1982), Novou Bombaj (Belapur Housing – 1983-1986), Wadi (ACC Township – 1984) at. Sloužily stále tytéž cíle, založil Correa roku 1984 v Bombaji Urban Design Research Institute zaměřený na zlepšení urbaního prostředí, ochranu městských komunit a vývoj udržitelného a dostupného bydlení.

Charles Correa má také několik realizací mimo rodnou Indii, z novější doby lze jmenovat například Ismaili Centre v Torontu otevřené v roce 2014 nebo Champaalimad Foundation, výzkumné medicínské centrum v Lisabonu (2007-2010). Jedním ze svých nedávných projektů se vrátil také do arádu své alma mater, když pro MIT v Bostonu vyprojektoval objekt McGovernova institutu pro výzkum mozku (2000-2005). Je také architektem budovy Indické mise při OSN v New Yorku (postaveno 1992).

Correa je nositelem řady ocenění, z nichž nejvýznamnější je zřejmě Zlatá medaile RIBA, kterou obdržel v roce 1984. Mezi lety 1992 – 1998 byl členem poroty Pritzkerovy ceny.

studium:
1939-1946 St. Xavier's High School, Bombay
1946-1948 St. Xavier's College, University of Bombay
1949-1953 University of Michigan (B.Arch)
1953-1955 Massachusetts Institute of Technology (M.Arch)

publikační činnost:
Charles Correa, Report from Chandigarh, in: *The Architectural Review*, London – June, 1964;
Charles Correa, Urban Housing in the Third World: The Role of the Architect, in: Linda Saffran (ed.), *Housing: Process and Physical Form*, Philadelphia: Aga Khan Award for Architecture, 1980;
Charles Correa, *The New Landscape: Urbanisation in the Third World*, The Book Society of India, 1985;
Charles Correa, Learning from Ekilavya, in: Martha Pollak (ed.), *The Education of the Architect: Historiography, urbanism, and the growth of architectural knowledge*, Cambridge: MIT Press, 1997;
Charles Correa, *The Blessings from the Sky*, London: Thames & Hudson, 2000.

literatura:
Hasan-Uddin Khan, *International Style*, Köln: Taschen, 2001, s. 199-205;
Hasan-Uddin Khan (ed.), *Charles Correa*, Singapore: Concept Media Ltd., 1987;
<http://www.charlescorrea.net/>;
<http://cctgoa.com/>;
<http://www.udri.org/>

zpracoval:
KB

Hakon Ahlberg
Will Alsop
Tadao Ando
Wiel Arets
Ove Arup
Cecil Balmond
Luis Barragán
Batteríið Architects
Geoffrey Bawa
Gottfried Böhm
Bow-Wow
Gion Antoni Caminada
Charles Correa
Estudio Barozzi Veiga
Edouard François
Sou Fujimoto
Massimiliano Fuksas
Gramazio Kohler Architects
Zvi Hecker
Herman Hertzberger
Richard Ho
David Chipperfield
Bjarke Ingels

Toyo Ito
Diébédo Francis Kéré
Henning Larsen
Yuha Leiviskä
Mansilla+Tuñón Arquitectos
Thom Mayne
Paulo Mendez la Rocha
Rafael Moneo
Ryue Nishizawa
Valerio Olgiati
John Pawson
Ieoh Ming Pei
Dominique Perrault
Antoine Predock
Rogerio Salmons
Kazuyo Sejima
Snøhetta
Eduardo Suoto de Moura
Johan Otto Spreckelsen
Tegnesteden Vankundsten
Jørn Utzon
Peter Zumthor

rozpočet

mzdy

17 000,- + 6 000,- povinné odvody
(doc. Vorlík)

stipendia

35 000,-
(Mgr. Brůhová, Mgr. Zikmund)

služby a nevýrobní náklady

původně 13 000,-, finálně 8 000,-
(firma Ikas – údržba a optimalizace databáze)

materiální náklady

původně 14 000,-, finálně 19 000,-
(baterie do fotoaparátu, flash disk, paměťová karta – 2 000,-
odborné publikace – 17 000,-)

celkem

85 000,-

Peter Zumthor, *Buildings and Projects 1985–2013*, 2014.
ISBN 978-3858817235

Thom Mayne, *Morphosis*, 2002.
ISBN 978-0714840703

VA, *Morphosis: Recent Projects*, 2010.
ISBN 978-4871406710

Marie Darrieussecq – Isabelle Bourgeois, *B2B2SP: Edouard François*, 2008.
ISBN 978-2357330351

Francisco González De Can – Nicholas Ray, *Rafael Moneo: Building, Teaching, Writing*, 2015.
ISBN 978-0300139129

Daniele Pisani – Francesco Dal Co, *Paulo Mendes Da Rocha: Complete Works*, 2015.
ISBN 978-0847846337

Ilir Parangoni, *Between Glory and Fall. Albania and the Industrial Experience*, 2015.
ISBN 978-9928-08-171-1

Design Handbook for Cultural Centres, 2014.
ISBN 978-80-969392-8-2

David W. Tarbet, *Grain Dust Dreams*, 2015.
ISBN 978-1438458168

Barbara Krupp Selyem – Bruce Selyem, *Old Time Grain Elevators II*, 2012.
ISBN 978-0979686917

Gracia Dorel-Ferré (ed.), *Les silos, un patrimoine a inverter*, 2014.
ISBN 978-2916732289

Lenka Lindaurová et. al, *Mezera. mladé umění v Česku (1990–2014)*, 2014.
ISBN 978-80-905317-3-4

